

Utrikesdepartementet
Kommunikationsenheten

UD-Podden säsong 6 avsnitt 29: När katastrofen är ett faktum

Jingel.

Programledare Kristoffer Triumf (i fortsättningen benämnd som KT): Ja välkommen till ännu ett avsnitt av UD-Podden. Ett av de bästa sätten att bekanta sig med Sveriges största och mest utåtriktade departement, nämligen utrikesditot. Jag heter Kristoffer Triumf och idag ska vi bege oss till Beirut. En stad som tisdagen den 4 augusti 2020 bokstavligen skakades i grunden när 2750 ton ammoniumnitrat exploderade i stadens hamn. Hallå Åsa Hjelt, ambassadråd och biträdande myndighetschef på svenska ambassaden i Beirut. Du är med oss på länk.

Åsa Hjelt (i fortsättningen benämnd som ÅH): Hallå hallå!

KT: Eh, hur är det i Libanons huvudstad idag?

ÅH: Jo men det är ganska, eh, det är soligt. Det är ganska mycket trafik för vi har haft en nedstängning på grund av corona i två veckor och nu har man precis öppnat upp idag så att nu är alla på väg att öppna upp sina butiker och åka till jobbet och annat så att det är ganska ah, det är full fart.

KT: Aa jag förstår. Du, som jag sa inledningsvis kvällen den 4 augusti, explosionerna, var befann du dig då?

ÅH: Ah det var ju en tisdagseftermiddag precis strax efter klockan sex så att vi hade ehm... ambassaden stängd på tisdagar just då så att man jobbade hemma på grund av corona vid den tidpunkten. Så att jag hade precis slutat jobba, jag satt på café och jobbade för det skulle vara en ny nedstängning två dagar senare tror jag. Så passade på att lufta mig lite grann. Så vi hade haft ett

personalmöte online på eftermiddagen och pratat lite grann om att det var en ah... en tuff situation speciellt för många av våra libanesiska kollegor på grund av den här ekonomiska krisen som landet har varit drabbat av sedan ungefär ett år. Och sen så helt plötsligt så... jag hörde eller kände inget själv men eh... började få massa meddelanden och nyhetsflashar om att det hade varit en stor explosion i hamnen i Beirut. Och min son som är två var hemma med barnvakten, vår lägenhet ligger mindre än en kilometer från hamnen så att ehm... det var... fick ganska stor panik det är det... var det var det som jag tänkte på i första hand... i första hand så klart. Så att... jag försökte få tag på henne då min särbo som komplicerat nog... det är lite typiskt nog lite diplomatförhållande här tror jag, han bor i Bagdad i ett år till. Så att han höll precis på att ringa sin vanliga såhär eftermiddags... eftermiddagskoll och kolla... och kolla hur det var med Hector... så telefonen var upptagen så att det var såhär... hade verkligen panik och undrade hur i hela friden det var med dem. Ehm... men sen snart fick jag tag på dem i alla fall och ah, hon var ju ganska skrädd barnvakten men de mådde båda bra och var helt oskadda men lägenheten var ju liksom ah, det var ju nästan inget fönster som var helt de flesta fönsterna hade blåst in med fönsterkarmar och allt och innerdörrar hade ah, fallit omkull och det var ganska mycket glassplitter överallt och exploderade blomkrukor och trasiga vaser och möbler och sådär. Så att de hade verklig tur som befann sig vid nästan det enda stora fönstret i lägenheten som inte gick sönder. Ehm så att det var väl det liksom första reaktion innan man hade fått... fått liksom en känsla av att han mådde bra och ah, och sen fick man försöka jag vet inte försöka ta mig samman med kris... krisarbetet ganska direkt. Ehm och lägga lite grann det där... lägga honom åt sidan på något sätt.

KT: Vad tänkte du att det var?

ÅH: Asså det är klart när man bor här att ehm... att liksom den största oron är väl att det skulle finnas något israeliskt fingeravtryck på det här och att Hizbollah skulle... skulle tvingas respondera på det och det skulle bli krig. Så att det är liksom det första worst-case scenario som flyger genom huvudet. Så innan vi liksom visste vad det här var för någonting så ah så, kändes det som att detta kanske bara var början. Det var ju också lite sådär lite läskigt. Men ganska snabbt så gick ju ändå myndigheterna ut med att de sa att de trodde att det var en olycka och de och alla kände ju ändå till att ammoniumnitratet hade förvarades där och det kanske förvarades bredvid en laddning med fyrverkerier och däck och liksom ah, total misskötsel

förstås. Så att ganska snabbt ändå så kändes det som att det dominerande narrativet ändå var att det var en olyckshändelse vilket gjorde att okej, då kunde man ändå fokusera lite mer på bara den här händelsen. Samtidigt fick vi försöka hålla ett öga på ehm... på liksom ah att försöka tänka lita grann vad var det som det här hade kunnat vara och vad innebär det för ambassadpersonalen och annat. Men...

KT: Var...var fick du information ifrån initialt?

ÅH: Initialt så var det mycket liksom telefonen, datorn, lokala medier, nyhetsflashar och... och sen så ringde såklart... så satte vi självklart ihop igång att ringa till kollegor också. Vår säkerhetssamordnare på ambassaden, jag var ju chef eftersom min chef Jörgen Lindström, ambassadören, var i Sverige på semester. Så att det första var väl egentligen att försöka räkna in personalen och se till att vi visste ju att kontoret var stängt, det var ingen som var inne på ambassaden och den ligger också ganska nära hamnen. Men nästan alla svenska anställdas bostäder ligger ju nära hamnområdet. Så att det var att försöka räkna in alla och se till att alla som var här som inte var i Sverige på semester mådde bra och att alla familjemedlemmar mådde bra. Och alla var ganska snabba på att svara på vår whatsapp säkerhetsgrupp så att vi fick liksom snabbt klart för oss att okej det verkar inte vara någon som var skadad eller värre åtminstone av personalen och anhöriga. Så det kunde vi rapportera hem det till UD det här har hänt det här är det vi vet och alla i personalen mår bra och sen påbörja egentligen krisorganisationen då tillsammans med UD så det var UD jouten som tog samtalen då första kvällen och sen så försökte vi då ehm... ah. Vi hade en person, vår säkerhetssamordnare som åkte till ambassaden och kollade hur var situationen där, kan vi åka in dagen efter och sätta igång med krisarbetet därifrån eller måste vi rigga oss någon annanstans? Ehm... så att vi hade lite smärre skador men faktiskt inte alls mycket. Det var lite skador på fasaden, något glasfönster inne på ambassaden som hade ehm... gått sönder och en del sprickor i vägen och sånt där och ett... ett larm som tjöt och lite andra såna saker. Men annars var det inga större skador, så då var det egentligen bara att för mig att tänka igenom vad behöver vi för krisfunktioner imorgon, vem ska jobba med vad... och vi hade övat jättemycket också under året för det har varit så pass oroligt i Beirut och i Libanon med mycket demonstrationer, protester och politisk turbulens och ekonomisk kris och annat. Så... vi visste ganska väl ungefär vem som skulle göra vad och vad som behövdes. Så att försöka säga att de här personerna kommer in till

jobbet imorgon och ehm... förbered dig mentalt på att jobba med xyz, och sen satte vi igång helt enkelt. Morgonen efter onsdag morgon och då hade jag också parallellt med det här försökt ordna med någon form av bostad för mig och Hector och ah, samma för andra i personalen såklart. Att liksom, skulle vi få in folk på hotell? Det var några personer som skulle flyga in dagen efter eller några dagar efter och komma tillbaka från semestern och när vi inte riktigt visste vad det var som hade hänt, innan det hade blivit klart för oss att försöka ringa ehm... ah, i det här fallet några... en Sida kollega... ringa hennes chef i Stockholm och säga att det är bra om hon väntar med att komma tillbaka tills vi vet exakt vad som har hänt här. Så ganska mycket av den typen av organisationsfrågor initialt och sen...

KT: Ah förlåt.

ÅH: Ah och sen skicka hem ytterligare en uppdatering till UD på kvällen, lite grann mera vad vi visste då precis innan jag gick och la mig.

KT: Du Åsa, jag hörde en amerikansk podcast inför det här och en tjej som var i Beirut när det hände, hon berättade att trafiken var liksom helt... den slogs ut. Kan du säga något om hur det var för dig?

ÅH: Ja det tog jättelång tid att... att komma tillbaka till lägenheten. Jag tror jag var där vid kanske tio på kvällen först. Och det var ett det totalt... var totalt kaos med fordon överallt, explosioner å sirener å krossat glass å nä, så det var verkligen också ganska hög puls innan man hade kunnat komma hem för det kändes som att det var... förödelsen sträckte sig så långt bort från hamnen också att det kändes som att herregud hur kommer det att se ut hemma egentligen? Så det var verkligen totalt totalt kaos, det är ju en av de största ehm... explosionerna i världshistorien tror jag, som inte... som inte är en atombomb eller kärnvapenrelaterad. Så en... en enorm förödelse.

KT: Ja precis asså, kan du säga något om skadorna som... som uppstod efter det här?

ÅH: Ehm ja asså ehm... fem kan man säga... fem stora bostadsområden och ja områden med mycket restauranger, barer, ehm... nattliv... bostäder... har skadats enormt... det har gjorts en... en gemensam analys av skador och behov efter explosionen av Världsbanken, FN och EU, och den uppskattar att skadorna är ungefär 4,6 miljarder dollar i då rena skador plus ytterligare 3,5 miljarder dollar i ekonomiska förluster på grund av många

liksom små företag och annat som ehm... som ah, som helt blåstes ut. Så med tanke på det så känns det också som ett under som att inte fler människor som... som omkom. Så lite grann över 200 personer... 204 personer tror jag är den senaste siffran som... som jag har sett.

KT: Aa och sen ett antal saknade på det

ÅH: Precis, och då 6500 skadade ungefär vi hade det var också innan man... ambassadpersonalen är en sak men sen också... även alla... alla ens vänner. Vi hade... vi hade bekanta som förlorade sin tvååriga son som brukade leka med våran son. Så det var också en sådan historia som verkligen ah, som man verkligen blev enormt illa berörd av att och de har berättat hur det var när de skulle försöka åka till sjukhuset med... med honom och han hade suttit i sin barnstol och ätit middag ah, sen fått en stor stor glasbit i bröstet och som hade liksom lindat in honom i någon handduk och sprungit ut barfota på gatan med liksom glas överallt och bara stoppat en bil liksom klivit rakt ut på vägen och stoppat en bil och hoppat in hos några främmande människor och tvingat dem att köra dem till akuten. Och då var så mycket, det var fullt på alla sjukhus också så de fick köra runt till ett par... ett par ställen ehm... men sådana där historier som inte kommer lämna en i första taget.

KT: Nä det är väl klart, fy. Å... liksom i egenskap av då tillförordnad chef på ambassaden, du berättar lite om att ni liksom kollade så att alla var okej. Men, men vad händer sen liksom hos er?

ÅH: Mm. Ja asså så då satte vi igång då direkt på ambassaden på... på onsdag morgon ehm... och vi har ah, som sagt så har vi ju övat ganska mycket och man har ju liksom, det är väl lite grann också då inte minst efter tsunamin men sen också efter kriget i Libanon 2006 när Sverige och UD evakuerade ungefär 8500 människor härifrån så har man ju ehm... lite mer erfarenhet i system på plats nu för att kunna klara såna här händelser. Så det är skönt i alla fall man känner att man vet lite grann vad är det som förväntas av en, vad är fokus och hur ska man organisera sig för det här. Så man lägger liksom allt vanligt arbete åt sidan. Och sen så organiserar man sig då så man i de funktioner som man tycker behövs. Så att vi hade då dels ett växelteam såklart, superviktigt, så att drabbade och anhöriga kan ringa in och så vi kan registrera då skadade eller saknade personer. Men på grund av att det var reseförbud på grund av corona så avråder UD från resor utanför Europa

som inte är nödvändiga. Så var det ju inte så många svenskar här. En vanlig sommar så hade det nog varit ganska mycket folk som var här och hälsar på släkt och familjer eller var här på ah allt möjligt ehm... alla möjliga typer av resor så vi hade ju verkligen tur att det inte var mer svenskar på plats och även bland vår personal var det ju väldigt många som var hemma på semester. Många av deras lägenheter var totalförstörda så det hade... vi hade ju också kunnat haft en del skador och för att inte säga liksom kanske någon... till och med någon avliden om folk hade varit... varit här på plats. Ehm... så ah, ehm... sen så hade vi också ett konsulärt team som jobbar då med de fall som... som vi får in och försöker ge bästa möjliga hjälp och råd och... se till att hemsidan är uppdaterad, att UD är uppdaterad med vad vi har för information, att vi får den information som UD jouren får in, ehm... och eftersom vi inte fick höra från så väldigt många svenskar så ringde vi runt också proaktivt till ungefär 70 sjukhus och kliniker i Libanon. För att försöka se om det fanns några svenska patienter där som vi kunde hjälpa på något sätt. Sen hade vi också ett logistik- och säkerhetsteam som satte igång och då ordnade med röjning och reparationer på ambassaden, på migrationskontoret, på residenset, å i personalens bostäder. Och sen hade vi ett analysteam som skickade hem dagliga uppdateringar till UD då också om omfattningen av skadorna om behoven, vilken hjälp som kom in från andra länder så att Sverige också snabbt kunde bidra med sånt som verkligen behövdes både då ah humanitära bidrag och expertis tex från MSB och andra.

KT: Mm, hade ni några svenskar som råkade illa ut?

ÅH: Vi hade ett fåtal my... lindrigt skadade men nästan inte inte alls. Så att... det var väldigt... väldigt tur alla... alla svenskar som befann sig i... i Libanon eller Beirut och att det då var kanske lite färre än det skulle ha varit en vanlig en vanlig sommar, ehm... så att. Men man får ju rigga för... för att det värsta liksom och sen ta höjd då om det krävs att vi skulle behöva kalla in mera förstärkning ifrån Stockholm till exempel och så där så... så var ju Stockholm redo att skicka ut mer folk också om vi skulle ha behövt det.

KT: Hur har det gått å... För jag menar... om, asså, det var vissa skador på ambassaden då, men när kunde ni börja jobba igen då som vanligt?

ÅH: Ehm... asså vi reparerade lite grann på ambassaden ehm... parallellt så att vi liksom reparerade halva ambassaden i taget kan man säga. Ehm... men de värsta skadorna var ju egentligen hemma i folks bostäder, i svenska utsändas bostäder. Så ehm... ah, fokus också på att försöka å röja där och röja... sopa undan glas och se till att sätta upp kanske plast eller plywood tills fönster kunde komma på plats igen och sådär.

KT: Mm. Så nu, nu är det asså... är det business as usual nu? Det har gått några månader.

ÅH: Ja precis. Ah det har gått fyra månader ungefär och det... asså, det är klart att liksom fysiskt sett så är det business as usual men jag tror mentalt så är ju folk påverkade av det här och det fick vi också liksom ah en... en kollega som har tonårsbarn som såg ganska många skadade springa runt blodiga på gatan å i ett köpcentrum och det är klart att det liksom det inte... det känns kanske inte jätte roligt ehm... så att det mentalt så är det klart folk...folk är påverkade, det är lite av ett annat Beirut, det är lite av ett annat Libanon efter den här... enorma händelsen. Och jag tror... det var många libaneser som ehm... som eh,... fick tillbaka hemska minnen från inbördeskriget som pågick i femton år här i Beirut och även andra... ah, mordet på Rafik Hariri premiärministern eller andra politiska mord, mordbomber i Beirut. Så det var många liksom minnen som kom tillbaka för...för libanesiska kollegor och vänner.

KT: När det är den här typen av ändå traumatiska händelser. Vad har ni för beredskap för det?

ÅH: Ehm... vi har... ja men det finns ganska bra beredskap tycker jag ehm... hemma på... på UD och det var ah, väldigt tycker jag... ganska tydliga instruktioner också hemifrån till mig och sen till min chef som kom tillbaka efter en vecka att ehm... ah, men att vi måste ha individuella samtal med alla i personalen, måste verkligen hålla utkik hur folk mår... vi har haft debriefings på länk med våra personalkonsulenter och så vidare. Men vi har vet inte vi har en ganska tålig...tålig grupp här tror jag. Så från svenska ambassaden är det ingen som har valt att ehm... att... åka hem eller få bli förflyttad någon annanstans ehm..., så att alla... alla har valt att stanna kvar men på andra ambassader så är det inte riktigt så, jag har många kollegor som har kollegor som har lämnat eller som har blivit hemskickade. Många som... med familjer som har valt att inte bo kvar, och sådär, så att det... det

ah, det beror lite grann på. Men om det är någon som hade velat flytta hem härifrån så självklart hade de fått göra det.

KT: Mm.

ÅH: Om man inte känner att man mår bra och... eller vill vara kvar. Det är klart att man måste ta ett arbetsgivaransvar också.

KT: Det... det... den här explo.. dom här explosionerna orsakade otroligt stora skador. Vilken hjälp behövdes från omvärlden?

ÅH: Mmh. Ehm, ja, de e, bra fråga, det var ganska intressant att se tycker jag. Vi var ju rätt noga med att liksom försöka förse UD hemma med då vad... analysdelen var, vad är det som har... vad är det som har hänt, vad gör andra länder, ehm... och försöka se då vad är det exakt som vi kan bidra med som verkligen behövs? För helt plötsligt så var det ju, alla skickade fältsjukhus och de kom liksom när alla initiala skador redan var behandlade och de behövdes inte egentligen och sådär. Så det är viktigt att man att man skickar ehm... skickar rätt expertis och... och rätt typ av humanitärt bistånd. Så det tycker jag vi ah, imponerad av det exempelvis Sida och MSB ehm gjorde efter explosionen. Så att vi... vi gav till exempel en del riktade stöd till organisationer som vi redan jobbar med här, så bland annat då svenska Röda Korset, en organisation som heter Action Against Hunger, Rädda Barnen, International Rescue Commity, och... även Plan International... kom med några bidrag. Så vi... vi ger rätt mycket stöd, Sverige har gett mycket stöd genom Sida till exempel återuppbyggnadsinsatser av... av bostäder så klart, men också liksom pengar till hyra, pengar till mat, för folk som är liksom allra värst drabbade och har förlorat sina jobb å sina möbler, sina bostäder, också mental hälsa, och särskilda pengar till... till utsatta kvinnor och barn kan man säga också. Och en del pengar också till... till folk som har blivit... ehm.... handikappade eller som har förlorat till exempel syn och hörsel och sådär. Så en del pengar till den typen av insatser också. Men lite grann ehm... jag tror Sveriges fokus var lite grann på den här... kanske... en till sex månader efter...efter explosionen, liksom hjälpa folk att komma tillbaka på fötter igen och återstarta någon typ av liv.

KT: Mm.

ÅH: Ehm... Å sen skickade MSB också en del ehm... sjukhus... utrustning ehm... och också en del experter som jobbade då igenom FN och EU:s

samordning här med att hjälpa till med krissamordningen på olika sätt. Ehm... och även så har vi haft... en expert från Karolinska Institutet som har hjälpt till med WHO:s krissamordning också. Så den typen av bidrag.

KT: Du var lite inne på det här, men, hur påverkade händelsen Beirut och Libanon i stort?

ÅH: Ja man kan väl säga att ehm... situationen i Libanon ehm... var ganska, den var svår redan... redan innan. Ehm... och oktober förra året så ehm... så såg vi enorma folkliga resningar och stora protester från alla typer av samhällsklasser och religiösa åskådningar å alla åldrar runt om i landet, mot hur... hur Libanon styrs och den politiska klassen som ses som ineffektiv och korrupt kan man väl sammanfatta det som. Och också det ekonomiska systemet. Libanon är väl en av världens ehm... minst jämlika länder. Ehm, så hela bank...banksystemet och hur ehm, hur den politiska och finansiella eliten sammankopplar då också, man kan väl säga att det som hände i hamnen lite illustrerade misskötseln i.. i Libanon. Att ett... en last med 2750 ton ammoniumnitrat får sitta under flera år och förvaras på ett helt oacceptabelt sätt utan att någon gör någonting trots att ehm... alla politiska partier är iblandade i styret av hamnen på olika sätt, vare sig det är tullen eller hamnen per se olik... olika delar av hamnadministrationen är armen, säkerhetsapparaten, ehm... alla kände till att det här fanns där. Brev gick till premiärministern och presidenten en kort tid innan... innan explosionen och ingenting görs om det nu är liksom en någon viss anledning eller om det bara är misskötsel eller en kombination av...av båda delarna. Men det illustrerar lite grann misskötseln i... av... av Libanon. Och jag tror att, ah, det är, det har nog... det har nog bara... eh... snabbat på den... de förändringar som redan... redan skedde, den ekonomiska krisen har ehm... har accelererat efter explosionen i och med att det var det mycket av det ekonomiska navet i Beirut som ehm... som skadades stort också. Så det har, ah det har... å de har väl visat lite grann efteråt också att regeringen eller armen eller andra delar av statsförvaltningen har inte alls gått in och hjälpt till, inte ba... inte bett om ursäkt till några offer, inte gått in och hjälpt till att röja upp ur de här områdena, utan det har verkligen varit frivilliga krafter från ah, vanliga libaneser som har kommit med en sop från södra Libanon eller välgörenhetsorganisationer eller civilsamhället som har ställt upp och sopat och röjt och jobbat med återuppbyggnad och tillsammans med internationella samfundet och givarländer som Sverige och organisationer som röda koret tex. Så att staten har varit väldigt frånvarande och visat lite

grann på den här inkompetensen som folk har demonstrerat mot under det senaste året. Ehm... så det, ah, tuff situation.

KT: Men är det liksom under utredning, nån.. ska någon avkrävas ansvar?

ÅH: Det är väl också en... det... inrikesministern eller presidenten, jag minns inte vilken, men någon, ehm... i ledande ställning gick ut och sa att vi behöver fem dagar på oss för den här utredningen och nu har det gått fyra månader och den är.. de är fortfarande... den är fortfarande inte klar. Och rättsväsendet här är... kan man ju inte riktigt säga är oberoende, utan det är ganska politiserat. I hela samhället egentligen råder en ganska stark kultur av straffrihet, att har du bara rätt kontakter så kan du komma undan egentligen med nästan... nästan vad som helst. Så att det är väl få libaneser som hoppas på att de ska kunna få någon form av rättvisa från den här utredningen och familjer till... till drabbade å anhöriga... folk som har förlorat vänner eller familjemedlemmar demonstrerar ganska regelbundet utanför den här domarens hem som är... ehm.. som jobbar med utredningen. Så vi vet fortfarande inte riktigt så mycket vad... vad ehm... vad han har kommit fram till. Gissningen är väl att det är... eh... att de som kommer ställas till... till svars är på liksom en... någon form av medelnivå i administrationen, kanske chefen för tullen, för hamnen etc. Och politiker har förhörts om det här, men inte liksom förhörts som vittnen snarare än att förhöras för att liksom... ehm utkrävas ansvar. Så regeringen avgick några dagar efter explosionen men det tror jag, det var mera för att ehm... statministern hade liksom förlorat sitt stöd i parlamentet och det var inte riktigt att han såhär nu... nu tar jag på mig ansvaret för den här incidenten och misskötseln och det här skulle inte ha fått hända. Det var ingenting sånt, utan det... ah... det saknas fortfarande politiskt ansvarsutkrävande och jag tror inte riktigt att vi kommer att kunna se något sånt. Men... både fransmännen och brittena skickade... och FBI skickade teknisk expertis till den här utredningen, så de bidragen kanske kan göra att det blir lite mera trovärdighet och transparens i det man kommer fram till.

KT: Mm. Så att fråga dig om det politiska efterspelet det är liksom lite för tidigt att säga då?

ÅH: Ja de e...eh de e ju fortfarande då... de e ju fortfarande ett... ett politiskt vakuum här kan man säga. Emmanuel Macron var ju här ganska kort efter explosionen. Och Frankrike har spelat en ganska ledande roll i

efterspelet. Han har varit här två gånger sedan dess och försökt trycka på de libanesiska ehm... politikerna att bilda en ny regering, påbörja förhandlingar med IMF till exempel vilket de måste göra för att få någon form av ordning på... på den här jättesvåra ekonomiska situationen... och då kom de överens om i augusti att ah, inom 15 dagar skulle de bilda en regering, och nu är vi är snart inne i december och vi har fortfarande ingen...ingen regering så att det är ett totalt politiskt vakuum fortfarande och en... en ganska snabb ekonomisk kollaps som bara har snabbats på då efter...efter explosionen.

KT: Mm. Du ehm, Beirut kallas ju ibland för mellanösterns Paris. Hur ser det ut i stan idag?

ÅH: Jaa... Det är väl kanske lite, lite svårt för dem att behålla den här etiketten som... som mellanösterns Paris. Men det är ... det är fortfarande enorm... enorm förstörelse i de här drabbade kvarteren. Trots att man... man har... i början tycker jag efter explosionen så var ljudbilden att det bara krasade av glas när man gick varje dag, så man fick verkligen, även om det var varmt så fick man verkligen tänka vad man hade för skor på sig. Men nu är liksom... nu är ljudbilden att... ah det borras, det hamras, det repareras, så det pågår ändå ganska mycket... det pågår ändå mycket reparationsarbete vilket är... är positivt. Men det är fortfarande förstörelsen... förstörelsen enorm.

KT: Mm. Hur påverkas ert jobb idag av...av explosionerna?

ÅH: Ja det är klart, både... både våra liv och jobbet har ju... har ju påverkats enormt, jag menar det här är de kvarteren där vi... där vi bor, det är de kvarteren där vi brukar gå ut och äta eller gå ut och ta en drink, och det är... ah... alla ens favoritställen... de flesta är liksom... de flesta är stängda och kanske aldrig mer kommer öppna igen. Det är några... några få som är öppna, det är mörkt på gatorna, å det är liksom så hela... ah... hela ens vardagsliv har ju... har ju förändrats och man har då bekanta som har drabbats... man hör hela tiden historier om folk som har... som har skadats, eller avlidit... så att det är klart att stämningen och stämningsläget har förändrats enormt. Ehm... sen har ju folk blivit allt mer desperata och vi får väldigt mycket förfrågningar till vår migrationsavdelning, folk som är desperata och vill... vill söka asyl i Sverige, vill migrera till Sverige, vill...vill lämna Libanon. Hur kan man... hur kan man göra? Vad kan man göra? Vad finns det för alternativ? Så att det är klart det ah, det har påverkat

ambassadens arbete ganska mycket. Sen har fattigdomsnivåerna hade ökat ganska snabbt redan innan. Jag tror förra året så var det ungefär 28% av libanesiska befolkningen som var under fattigdomsstrecket och innan explosionen så var man uppe i 55%, sen har vi ungefär 1 miljon syriska flyktingar i det här lilla landet, ungefär samma yta som Skåne... Och... i maj förra året så var det ju ungefär 55% av dem som var i extrem fattigdom och nu är det uppe i nästan 90%. Sen har man då palestinska flyktingar här, både som har flytt från Syrien och som har flytt...flytt Palestina sen...sen länge. Och deras situation också jättejätte svår, så att det... ah, det är verkligen en enormt svår situation för...för många för såväl libaneser som flyktingar. Så att det vi gör här är väl ganska mycket fokuserat på att försöka lyfta upp deras behov de som... de som har det allra svårast. Vi har ju... på ambassaden så implementerar vi då ett.. en biståndsstrategi för syrienkrisen som är regional, som både bistånd inne i Syrien till grannländer som har tagit många syriska flyktingar såsom Libanon, Jordanien och Turkiet. Å där går även bistånd då till... till de så kallade världssamhällen som har tagit emot de här flyktingarna. Så att det är ah, att försöka att behålla, att inte bara fokusera på... på explosionen men att också försöka att se till att kollegor inom FN, å EU, å Världsbanken, lokalt inte glömmer bort flyktingen till exempel som har fått det ännu svårare.

KT: Mm.

ÅH: Å sen så försöker vi också driva på för de här nödvändiga politiska, ekonomiska reformerna som verkligen verkligen behövs. Och så genomdrivar då våra tematiska prioriteringar som vi har centralt från Stockholm, till exempel feministiska utrikespolitiken å demokratioffensiven, så att vi försöker ju stödja mycket av de här ehm... MR försvar eller krafter som jobbar med mänskliga rättigheter eller gräsrots... initiativ för...för ett mer demokratiskt Libanon. Vi försöker liksom... visa att vi ser och uppmärksammar när det har varit övervåld mot demonstranter till exempel eller journalister. Driva på att världsbanken å FN å EU inte glömmer bort att kvinnor har drabbats särskilt hårt av både explosionen men också den ekonomiska krisen och corona och nedstängningar i termer av förlorade jobb och kanske mer våld i hemmet och att libanesiska kvinnor måste inkluderas i... i beslutfattandet.

KT: Mm.

ÅH: Så att kanske lite grann... det är väl vår ...vår roll här att liksom titta lite grann på de... de allra sårbaraste skulle jag säga.

KT: Hur går det då? Får ni något gehör?

ÅH: Ah men det tycker jag. Det tycker jag att vi... att vi får. Och... nämen som sagt också sen är det de här jätteviktiga bidragen som har kommit in också. Eh... genom... genom Sida inte minst, som gör att de som har drabbats av explosionen kan komma på fötter igen lite bättre.

KT: Mm. Vad tror du om Libanons framtid?

ÅH: Jag tror att det kommer att bli svåra år de närmaste åren. Libanon är ju liksom ett... en fantastisk plats på sommaren man har ju liksom Medelhavet, enormt vackra dalgångar å ehm... berg med allt från liksom skidåkning till vingårdar till... man har fantastiskt folk som är liksom...har så mycket energi och som verkligen ha...tycker jag har visat efter explosionen också solidaritet med varandra, hjälper till, steppar upp när inte staten agerar. Så att jag tycker att folket ger liksom någon form av hopp, de fortsätter att kämpa för ett... ett bättre och mer effektivt styre där de ska ha bättre tillgång till liksom grundläggande samhällsservice vare sig det är elektricitet eller vatten eller ah, mindre föroreningar så man faktiskt kan bada i medel... i medelhavet här vilket är svårt på de flesta platser nu för att det är så otroligt förorenat. Så det...det... jag tycker det ger väl lite hopp att jag tror att de kommer att lyckas på sikt men det... det är seglivat med den här politiska eliten som har styrt sen...sen inbördeskriget.

KT: Mm. Man kan inte riktigt prata om att det är en demokrati.

ÅH: Jo men det skulle jag nog ändå säga att det är en demokrati. Det är fria demokratiska val... eh... men det behövs liksom nya politiska alternativ. Helt klart.

KT: Mm. Men du, då säger jag eh... stort tack för att vi fick ta din tid då Åsa Hjelt, ambassadråd och biträdande myndighetschef på svenska ambassaden i Beirut.

ÅH: Tack snälla.

KT: Och jag ska också tacka dig som lyssnar. Det finns många fler UD-Podd avsnitt att lyssna på. Sök och du skall finna. Vi som gör UD-podden är Linn Duvhammar, Mats Kjellqvist, Göran Hedeman och jag som heter Kristoffer Triumf. Hej då!